

ΒΙΒΛΙΑΡΑΚΙ

Κατ' Ἐρωταπόκρισιν

Περὶ λογῆς λογῶν πραγμάτων ἀνγκυαίων
μάλιστα εἰς τὴν Πατρίδα τῶν Γερμανῶν,
Δι' ὅλους τοὺς Γερμανοὺς
Πολίτας καὶ Χωριανοὺς.

Ἐν παρέργῳ μεταφρασμένου ἐκ τοῦ Γερμα-
νικοῦ ὑπὸ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΝΕΛΑΟΥ

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων,

Ἐτυπώθη δια' Σαπίνης Ν. Κ.

Εἰς μνήμην φιλίας

Πρὸς τὸν μακαρίτην μεταφραστὴν.

Ἐν Ἰδρα. ἢ Ἰαννουαρίῳ. 1824.

Ο Θεός θέλει ὅλ' οἱ ἄνθρωποι νὰ λα-
βοῦν βοήθειαν, καὶ νὰ φθάσουν εἰς γνῶρσιν
τῆς ἀληθείας. « Ὅς ὁ Θεός ἵπαινας
ἄνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. »
Ἐπιστολ. Παύλ. πρὸς Τιμόθ. Κεφ. Β'.

— Γερμανία. 1819. —

ΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Ἐἰς ὅλους τοὺς καλοὺς καὶ τιμίους Γερ-
μανούς.

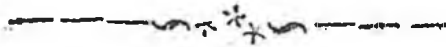
Ἀναμφιβόλως καθένας ἐρώτησεν ὡς τώρα
μόνος του τὸν ἑαυτοῦ του τὰ ἐξῆς « Τί
γίνεται ὡς τόσον εἰς τὸν κόσμον,
« Καὶ τί δὲ γίνεται, « Καὶ πῶς ἐ-
πρεπε νὰ εἶναι τὰ πράγματα, »
Τέτοια ἐρωτήματα καὶ ἡ ἀποκρίσις ἐυρι-
σκονται εἰς τὸ Βιβλ. ἀρακι, καὶ ὁ Πολίτης
καὶ ὁ Χωριανὸς ἀς ἰδῆ ὁ ἰδίος, ἀνελάσσα
περιεχεῖ εἶναι ἀληθινὰ καὶ δίκαια. Ἡ ἀλη-
θεια καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀξιοῦγα πρᾶγ-
ματα, καὶ ἂν μόνον ἤξευρε καθένας τί εἶ-

ναί καθ'αυτὸ δίκαιον καὶ ἀληθινόν. τότε τὰ
 πράγματα θὰ γίνονται ἐν εἰς ἀλλοιώτικα
 καὶ πολὺ καλλίτερα. Πολλοὶ ὅμως ἄνθρωποι
 τρομάζουν καὶ φοβοῦνται τὴν ἀλήθειαν, ἐ-
 πειδὴ ἀγαποῦν εἰς τὰ θόλα νὰ ψαρευοῦν.
 Εἶναι πολλοὶ σημαντικοί, ὑπερευγενέστατοι
 καὶ ἀψιλομύταις Κύριοι, ὅπου φοροῦν ὤ-
 μορφαις, πολυχρωμαῖς κορδέλαις, κ' ἔχουν
 ἐπάνω ὡς τὸ φέρεμά τους τὸ ἀσημί καὶ μά-
 λαμα, ὅπου ἔναν καίρον ὁ πολίτης καὶ ὁ χω-
 ριανὸς εἶχαν εἰς τὴν σακκούλα τους ἔπειτα
 εἶναι πολλοὶ ὅπου πλερῶνουνται πολλὰ βάρη
 ἀπὸ ταῖς διοικήταις, κ' ἐπιθυμοῦσαν τοῦ-
 το νὰ εἶναι πολλὰ σκοτεῖνόν εἰς τὰ κεφάλια
 τῶν ἄλλων, καὶ θυμόνουν πάρα πολὺ, ὅτι
 εὐρίσκεται εἰς τὴν Γραφήν « Ἀφήσετε τὰ
 ψεφάτα; καὶ ἴμιλεῖτε ἀναμεταξὺ σας τὴν
 ἀλήθειαν, καθενὰς μετ' τοῦ γείτονα του, ὅτι
 ὅλοι εἶμασε ἀδελφοὶ ὁ ἕνας μετ' τοῦ ἄλλου.
 « Ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε
 ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλη-
 σίου αὐτοῦ, ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων
 μέλη. » Ἐπίστολ. Παυλ. πρὸς Ἐφεσ.
 Κεφ. Δ'. Οἱ τέττοι λέγουν (ὅχι ὅμως ὅλοι,
 ἐπειδὴ εἶναι καὶ εἰς αὐτοὺς τίμιοι) ὁ πολί-
 τής καὶ ὁ χωριανὸς εἶναι δια' ἰὰ γεμίζου
 τὸ που' γι' τοὺς μετ' ἄσπρατους, καὶ εἶναι

πολλά ανοήτων και μωρών να ζητούμε και να καταλαβαίνουμε τί είναι αληθινόν, και τί δίκαιον· λέγουν όμως ψεματά, επειδή καθένας μπορεί και να ιδῆ και να καταλάβῃ τὴν ἀληθειαν και τὸ δίκαιον, όταν ᾤσῃ να μεταχειρίζεται τὸν νουν του, και δὲν χρειάζεται εἰς τούτο να ᾤσῃ να κριτανεῖσῃ λατινικῶς, και να πολυλαλήσῃ φραντσέσικῶς. Αυτοὶ λοιπὸν οἱ Κύριοι, ὅπου εἰχον πολὺν φόβον ἀπὸ τὴν ἀληθειαν, ᾤσῃ πειραχθὸν παρα πολὺ και μετὸ Βιβλιαρακι τούτο ᾤσῃ εἰποῦν « Εἶναι ἀχαρὸν και μωρὸν, » ᾤσῃ πούν « Εἶναι γεμάτου ψεματά » δὲν ᾤσῃ πούν ὅμως πού και δια τί ψεματά· ᾤσῃ εἰποῦν « Κηρυττει ἀποστασίαν και δυναστείαν, ἀν και φανερά φανερά περιεχεται εἰνα:τία· ᾤσῃ πούν, ἢ και ᾤσῃ σῃς προσαξοῦν » Δὲν πρέπει τὸ Βιβλιαρακι να τὸ διαβάζετε » ἀπὸ ὅλα ὅμως αὐτὰ τὰ λογία να μὴν γελασθῆτε· δοκιμάζετε οἱ ἴδιοι μετὰ ἴδια σῃς τὰ ματια. Ο Χριστὸς λέγει « Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατεχετε. » Ἐπειτα ὅμως ἀφὸν τὰ ιδῆ ὅλα καλά ὁ καθένας και τὰ καταλάβῃ, τότε πρέπει και να ἐνεργῆ κατὰ τούτο δὲν πρέπει να σῃς ανρωσῃ τὰ χερια του, και να καρτερῆ ὡς να προσῃξῃ ὁ Θεὸς να πετάξοῦν τὰ περιστερια

)*(6)*

λημένα ἔς τὸ σῶμα του· ἀλλὰ χρεώσῃ ν' ἀρ-
χίσῃ κωρῆς τὰ καλοῦ ἔργου· καὶ τότε τὰ
πραγμάτων τοῦ κόσμου θὰ βαδίζουν καλλί-
τερα καὶ καθὼς πρέπει, τῆτε ἅλοι οἱ καλοὶ
θὰ περνοῦν καλά, καὶ οἱ κακοὶ κακά.

Πῶς ἔπρεπε καθ' αὐτὸ νὰ εἶναι
τὰ πράγματα εἰς κάθε τόπον.

Τί ἀπαιτεῖ ἀπὸ κάθε ἀνθρώπου τὸ ὀρθὸν
λογικόν, καὶ ποῖα εἶναι ἡ πλέον μεγαλήτε-
ρη καὶ σημαντικώτερη ἐντολὴ τοῦ Χριστι-
ανισμοῦ;

Καθεὶνας ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλη-
σίου του μὲ ὅλην τὴν καρδίαν.

Εἰς τί φαίνεται, ὅτι ἀγαποῦμε τὸν πλη-
σίον μας;

Εἰς τοῦτο, ἔταν πασχίζουμε νὰ γινεταὶ
τὸ δίκαιον εἰς καθὲν ἓνα, καὶ τὸ ἀδίκον εἰς
καμὲνα. Ὁ Χριστὸς λέγει μακάριοι εἰν' ἐ-
κείνοι, ὅπου ἐδῶ παινοῦν καὶ διψοῦν τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ θὰ χορτάσων.

(*) (7) (*)

« Ἰὴ ἀκάρσιοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. » Καὶ παρακάτω, μακάριοι εἰν' ἐκεῖνοι, ὅπου κατατρέχονται διὰ τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοῦν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. « Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. » Ευαγ. κατὰ Ματθ. Κεφ. Ε΄.

Καὶ πῶς μαθαίνουμε νὰ γνωρίζουμε τί εἶναι δίκαιον, καὶ τί ἀδίκον,

Ὅταν μεταχειρίζουμαστε τὸ λογικόν, ὅπου μᾶς ἐδόσεν ὁ παναγαθὸς Θεός· τότε γνωρίζομεν τί ἀλήθεια, τί ψεμα, τί δίκαιον καὶ τί ἀδίκον· τότε δὲν εἶμας γελοῦν πλέον κακοὶ καὶ τρελλοὶ μὲ ψευτικὰ λόγια. Νὰ μὴν εἶμαστε πλέον παιδιὰ, καὶ κυματίζουμασθὲ καὶ περιφερούμαστε ἀπὸ καθε λογιστᾶνεμον τῆς διδασκαλίας διὰ τῆς δολοτητος καὶ τῆς ἀπατης τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ μᾶς περιπλέξουν καὶ νὰ μᾶς ξεπλανέσουν. « Ἴνα μὴ κετι ὦμεν υἱ-πειοὶ κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνεμῶ τῆς διδα-

)*(8)*

σκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πάνουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεΐαν τῆς πλάνης. » Ἐπιστολ. Παυλ. πρ. Ἐφεσ. Κεφ. Δ'. Καὶ ὁ Χριστὸς λέγει. Ἄν μὲν ἐῴτε εἰς τὸν λόγον μου, εἴσεσθε ἀληθινὴ μαθηταί μου, καὶ θὰ γινώσκειτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ σᾶς κάμῃ ἐλευθέρους. » Ἐὰν ὑμεῖς μὲν ἤτε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταί μου ἐσῆτε καὶ γινώσκεισθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. » Εἰλεγ. κατ. Ἰω. Κεφ. Η'.

Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος;

Ἐλεύθερος εἶν' ἐκεῖνος, σποὺ τὸ δίκαιον του, τὴν ζωὴν του, τὸ τίποτές του καὶ νένας ἄλλος δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ μὲ φόρον, μὲ ἀρπαγὴν. μὲ μὴ ἀναγκαῖα δοσίματα. ἢ μὲ ἄλλα βίαια μέσα ἔπειτα πρέπει νὰ ἔχη καλὴν συνείδησιν ἔπειδὴ ὁ κακὸς, καὶ αυτοκράτορας, καὶ βασιλεὺς ἀν εἶναι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃ φανερὰ καὶ ἐλευθερὰ εἰς τὰ ματιὰ ἐναντίμιον χωριανου.

Καὶ θὼλει ὁ Θεὸς ὅλ' οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶναι ἐλευθεροί;

)*(9)*

Ναί, ὡς καὶ τὰ πούλακιά, ἔταν κλεισθούν
εἰς τὰ καφασια τὰ κυριευεὶ λυπη, καὶ κρε-
μνούν τα φτερα τους καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ-
πού εἶναι εἰς τὴν σκλαβίαν, γίνεται μωρὸς
καὶ ἀχαμνός. Ὁ Χριστὸς λαλεῖ, Δὲν λέγω
πλῆθον, ὅτι εἰσθε σκλάβοι μου, διότι ὁ
σκλάβος δὲν ἠξεύρει τί κάμνει ὁ ἀγᾶς του.
« Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι
ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιοῖ αὐ-
τοῦ ὁ κύριος. » Εὐαγ. κατὰ Ἰωάν.
Κεφαλ. ΙΕ΄.

Καὶ τί ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι δια νὰ ἡμ-
ποροῦν νὰ κατοικοῦν ὁ ἕνας κοντὰ ἔς τὸν
ἄλλον εἰρηνικᾶ καὶ ἐλευθεροί,

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐμαζώχθησαν εἰς ἕνα
τόπον, δια νὰ ζοῦν μ' εὐταξίαν ἀναμετα-
ξίτους, καὶ νὰ βοηθοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.
Μία τέτοια συντροφία καὶ κοινωνία ἀνθρώ-
πων ὀνομάζεται ΛΑΟΣ.

Καὶ πῶς φυλάγεται ἡ εὐταξία εἰς
τὸν λαόν.

Με νόμους, δηλαδὴ με διαταγαῖς, ταῖς
ὁποῖαις κανένας, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι, δὲν
τόλμα νὰ παραβῇ.

)*(10)*(

Καὶ ποῖος δίνει τοὺς νόμους;

Κάθε τίμιος καὶ φρόνιμος εἰς ὅλον τὸν λαὸν ἔχει τὸ δίκαιωμα νὰ δῶνῃ εἰς τοῦτο τὴν ψῆφόν του, ὅπου ὅμως οἱ ἄνθρωποι εἶναι παρα πολλοί, τοῦτο δὲν γίνεται πάντοτε διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκλεγούνται ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ὅσοι θὰ δύνουν τοὺς νόμους.

Καὶ τί θὰ κάμουν οὗτοι,

Πρέπει ν' ἀποφασίζουσι κατὰ τὴν θῆλησιν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ φροντίζουσι διὰ τὸ ἀληθινόν του καλόν· ὁποῖος εἰμὼς ζητεῖ τὸ ἴδιον του συμφέρον μὲ ζήμίαν τοῦ λαοῦ, αὐτὸς πρέπει, ὡς προδοτὴς τοῦ λαοῦ, νὰ τιμωρηθῇ.

Πῶς ἤμπορουσε νὰ γευῇ καλλίτερα ἢ ἐκλογῇ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν.

Ἄν εἰς κάθε μέρος συναζούνταν ἀπὸ χίλιοι ἕως δέκα χιλιάδες, καὶ ἐκλεγούνεν ἕνα, τὸν ὅποιον εὐρίσκουσιν καλλίτερον καὶ ἐπιτηδαιότερον, χωρὶς διακρίσειν εἶναι πλούσιος ἢ πτωχός, μέγας ἢ μικρός. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνδρες, ὅσα ἐκλεχθήσαν κατ' αὐτὸν τὸν

(II)

τρόπον ελευθερά ἀπὸ τοῦ λαοῦ, συναζονται καὶ βουλευονται, τοὺς οὐμαζόντων Τοποτηρητῶν τοῦ λαοῦ. Πρέπει ὅμως ἀπο καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ ἐκλέγουνται νέοι Τοποτηρηταὶ τοῦ λαοῦ, δια νὰ παίρνονται εἰς καθὲν καιρὸν οἱ καλλίτεροι καὶ εἰδημονέστεροι.

Τί εἶν' ἀκόμη ἀναγκαῖον καὶ ἀπαιτούμενον, δια καὶ φυλάγη καθένας τοὺς δοσμένους νόμους;

Πρέπει νὰ διορισθῆ μία Ἐξουσία, ἢ εὖς Ἀυτοκράτορας, Βασιλεῆς, ἢ Ἡγεμόνας· αὐτῇ ἐξουσίᾳ πρέπει νὰ φροντιζῆ δια νὰ βραβηταῖ ἡ εὐταξία, ὅπου ἐπρόσδιωρισαν οἱ Τοποτηρηταὶ τοῦ λαοῦ· ἐπειὸς ὅμως πρᾶττει ἐναντίον αὐτῆς, τοῦτος πρέπει νὰ παιδενεταῖ κατὰ τοὺς νόμους.

Καὶ πρέπει μόνον ἀπὸ ἑνὸς Ἀυτοκράτορα, Βασιλέα ἢ Ἡγεμόνα νὰ διοικουῦνται τὰ πράγματα;

Οὔχι, τοῦτο δὲν εἶναι ἀναγκαῖον· ὁ λαὸς ἠμπορεῖ καὶ εἰς πολλοὺς μαζῆν ἢ παραδῶσθαι τὴν διοίκησιν· ἔτσι εἶναι εἰς ταῖς ἐλευθεραῖς ἐπαρχίαις τῆς Βορείας Ἀμερικῆς, καὶ

)*(12)*

ὁ λαὸς εὐρίσκειται εἰς πολλὰ εὐτυχημένῃν
κατάστασιν· πάντοτε πρέπει ἵα κρεμεται ἀ-
πὸ τῆν θείων του λαοῦ, πῶς καὶ ἀπο-
ποιῶν θείων να διοικῆται.

Καὶ χρεώσῃ καθένας ἀπὸ του λαοῦ να
πειθεται εἰς τῆν Ἐξουσίαν,

Ναὶ χωρὶς του το γεννᾶται ἡ πλέον μεγα-
λήτερη ἀταξία· καθένας αὐς εἶναι ὑπῆκοος
εἰς τῆν ἐξουσίαν, ὅπου ἔχει δύναμιν εἰς αὐ-
τόν. « Πᾶσα ψυχὴ Ἐξουσίαις ὑπε-
ρεχούσαις ὑποτασσέσθω. » Παῦλ
πρ. Ῥώμ. κεφ. ΙΓ΄.

Ἄν ὅμως ἡ ἴδια Ἐξουσία πράττῃ ἐναν-
τίον τῶν νόμων, καὶ ἀδικῆ εἰσέναν, ἢ του
γείτονα σου, τότε τί χρεώσῃς να κάρῃς;

Λέγε ελευθερὰ καὶ χωρὶς φόβου τῆν ἀλή-
θειαν· ἀν ὅμως δεῦ σε ἀκούῃ ἡ Ἐξουσία,
τότε ἀναφέρει το εἰς τους Τοπότηρητας του
λαοῦ, οἱ ὅποιοι εἰς ὄνομα του λαοῦ κρίνονν,
αποφασίζονν το δίκαιον, καὶ τιμῶνν τους
ἀδίκους· ἐπειδὴ ένας λαὸς ερωτάει με μίαν
μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὁ Χριστὸς λέγει,
δεῦ σε ἀκούει, εἶπε το εἰς τῆν ἐκκλησίαν· αὐ

)*(13)*(

ὅθεν ἀκούσῃ καὶ τὴν ἐκκλησίαν, τότες ἔχε
τοῦ ὡς τὸν ἐθνικὸν καὶ τοῦ τελῶνῃ « Ἐὰν
παρακούσῃ(σου), εἶπε τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ· εἰ δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔσωσοι ὡς περὶ ὁ ἐθνι-
κός καὶ ὁ τελῶνης. » Εὐαγ. κατὰ
Ματθ. Κεφ. ΙΗ'.

Τι διατάξεις καὶ καταστήματα εἶναι εἰς
κάθε τόπον διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ;

Πρῶτον, ὅταν εἶναι φιλονεικία διὰ τὸ
ἐδικόν μου καὶ τὸ ἐδικόν σου, πρέπει νὰ
γίνεται κρίσις, καὶ ν' ἀποφασίζεται τὸ δι-
καιον· ἐπιτα πρέπει ἡ ζωὴ καὶ τὸ τίποτες
ὄλων νὰ εἶναι εἰς ἀσφάλειαν· ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ νὰ διδάσκεται καὶ νὰ κηρύττεται·
τ' ἀγῶρια καὶ τὰ κορητσία διὰ τῆς ἀνα-
τροφῆς νὰ γίνονται καλοὶ ἄνδρες καὶ γυ-
ναῖκες· καὶ ὅταν εἶναι πόλεμος ἢ πατρίδα
νὰ ἀσφαλίζεται καὶ νὰ διαφεντεύεται.

Με' τί τρόπον οἱ περισσότεροι τοῦ λαοῦ
γίνονται καλοὶ καὶ τίμιοι;

Πρέπει ὅλα τὰ παιδιά διὰ τῆς ἀνατρο-
φῆς νὰ γίνονται θεοφοβούμενοι, γευναῖοι,

)*(24)*(

φιλόπονοι και ὀλιγάρχεῖς ὅλα νὰ πηγαί-
νουν εἰς τὰ ἴδια σχεδεῖα, χωρὶς παρατή-
ρησιν αὐτοὶ γονεῖς εἶναι πλούσιοι ἢ πτω-
χοί, σημαντικοί ἢ μικροί· ἐπειτα, δια-
νὰ ἢμποροῦν ὅλ' οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τοὺς
λόγους τοῦ Χριστοῦ, νὰ γνωρίζουν τὴν ἀ-
λήθειαν, εἶναι ἀναγκαῖ ἢ καθένας νὰ ἔχη
τὴν ἀδείαν νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν ἀ-
λήθειαν, ὅταν ἢμπορῇ νὰ τὴν ἀποδείξῃ
τοῦτο ὀνομάζεται ἐλευθερία τῆς ὁμιλίας
καὶ τοῦ τυποῦ.

Ποῖός ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνοίγῃ πόλε-
μον καὶ νὰ κλείῃ εἰρήνην;

Οἱ Τεποτηρηταὶ τοῦ λαοῦ, δια νὰ μὴ
ἢμποροῦν οἱ Ἡγεμόνες καὶ ἡ Διοίκησις
νὰ κάνουν ὄχι ἀναγκαίους πολέμους, καὶ
νὰ χάνουν οἱ Πολῖταις καὶ οἱ Χωριανοί
τὸ τίποτάς τους καὶ τὸ αἷμά τους.

Καὶ ποῖος πρέπει νὰ πολεμᾷ;

Ὅταν εἶναι ἀνάγκη ὅλου τοῦ τοπικοῦ
στράτευμα πρέπει νὰ πηγαίνῃς τὸν πόλε-
μον, πού, θὰ ἢπῃ ὅλοι οἱ νέεῖ, ἀρματο-
μενοὶ ἄνδρες χωρὶς ἐξαίρεσιν.

)*(15)*

Τότε ὅμως τί εἶναι ἀναγκαῖον καί ἀ-
παιτούμενον,

Καθεὶνας πρέπει ἀπὸ νέος καὶ γυμνάζε-
ται εἰς τὰ ἀρματα, νὰ βαδίζουσι στρατιω-
τικῶς, νὰ καθυπακούουσι, νὰ πηδύουσι, νὰ
παίζουσι τὸ σπαθί καὶ τὰ παρόμοια, ὅσα
συσταίνουσι τὴν Γυμναστικὴν. δι' αὐτῆς ὅλοι
γίνονται ὑγιεῖς καὶ ευκίνητοι, δυνατοὶ
καὶ ἀφοβοί.

Ὅταν τοῦτο ἀκολουθῆ, χρειάζεται νὰ
βασούνηται εἰς καιρὸν εἰρήνης τῶσπον πολ-
λοὶ στρατιῶταις,

Ὅχι· αὐτοὶ ἐξ ἐναντίας προξενούσι βλά-
βην ἀντὶ ὠφελείας· διὰ νὰ θρέφουσι ἀ-
νάγκη νὰ βάλθουσι μεγάλα δασύματα καὶ
τελώνια [κομμέρκια]· ἔπειτα θρωροῦν-
ται ὡς πολλὰ σημαντικώτεροι ἀπὸ τοὺς
Πολίτας καὶ Χωριανοὺς, οἱ ὁποῖοι τοὺς
πλερόνουσι, καὶ γίνονται μισθωτοὶ τοῦ ἡ-
γεμόνα, καὶ νὰ βοηθοῦν καὶ γενοχωρῆ καὶ
νὰ δυναστεύη τὸν λαόν. Ὁ Χριστὸς λέγει,
ὁ καλὸς ποιμένας βάζει τὴν ζωὴν του διὰ
τὰ πρόβατα· ὁ μισθωτὸς ὅμως, μὴν ὄντας
ποιμένας, καὶ τὰ πρόβατα εἰδικὰ του,

)*(16)*(

βλέπει τὸν λύκον ποῦ ἔρχεται, καὶ ἀφίνει
τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρ-
πάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ μι-
σθωτὸς ὁμῶς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς,
καὶ δὲν τὸν μέλλει διὰ τὰ πρόβατα « Ὁ
ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων·
ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὦν ποι-
μὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴ-
δια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον
καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύ-
γει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ
καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ
μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς
ἔστι, καὶ οὐ μέλλει αὐτῷ περὶ
τῶν προβάτων. » Εὐαγ. κατ. Ἰωάν.
Κεφαλ. Ἰ'.

Καὶ πῶς θὰ φυλάγονται εἰς καλὴν κα-
τάστασιν ὅλα τὰ διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ κα-
ταστήματα, πῶς θὰ πληροῦνται ἐκεῖνοι·
ὅπου κρίνουν, ὅπου κηρύττουν, ὅπου δι-
δάσκουν, ὅπου πηγαίνουν εἰς τὸν πολε-
μον κ. τ. λ;

Εἰς τοῦτο πρέπει καθένας κατὰ τὸ τίπο-
τεῖς του νὰ συνεισφέρῃ, ὁ πλούσιος περισ-

)* 17) *(

σσότερα, ὁ φτωχὸς ὀλιγώτερα· οἱ Τοποτηρη-
ταὶ ὅμως τοῦ λαοῦ θ' ἀποφασίζουν τὰ δο-
σίματα, διὰ νὰ μὴν πλεονουνται περισσό-
τερα, ἀπ' ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα.

Θὰ πλεονεῖται ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ὁ Αυ-
τοκράτορας, ὁ Βασιλεὺς, ὁ Ἡγεμόνας, ἢ
ὅπως καὶ ἀν' ὀνομάζεται ἡ Ἐξουσία,

Ναὶ αὐτοὶ δὲ εἶναι τίποτες ἄλλο, παρα-
οὶ ἀνώτεροι ὑπηρεταί, καὶ ὑπουργοὶ τοῦ
λαοῦ, καὶ πρέπει νὰ λαβαίνουν τόσα, ὥστε
νὰ ζοῦν μετ' ἐπιτην, καὶ ὅσα τοῖς πρέπει διὰ
τοὺς κόπους τῶν, ὄχι ὅμως τίποτες περισ-
σώτερον. Ἐν ὅσῳ ὅμως εἶνας, ὅποιος καὶ ἂν
εἶναι, τίμιος πολίτης καὶ χωριανὸς πάσχει
ἀπὸ πείναν καὶ βράσανα, εἶναι ἀδικον ἀδι-
κώτατον οἱ Ἡγεμόνες νὰ ἠμποροῦν νὰ μπου-
κόουν παρασίτους, ὑποκριτὰς θεάτρου,
παλλακίδας, ἀλογα καὶ σκυλιὰ, νὰ κείμουν
κυνηγία καὶ πλοῦσια συμπόσια, καὶ νὰ
τρυφονῦν καὶ νὰ σπαταλοῦν ἀπὸ τοῦ ἰδίου
τοῦ τοποῦ.

—*—

Εἰς ποῖαν κατάστασιν εἶναι ἡ
Γερμανία,

Τί λογῆς τόπος εἶν' αὐτός, ὅπου εἰμῆς
οἱ Γερμανοὶ κατοικοῦμεν,

Εἶναι τόπος πολλὰ μέγας, ὠραῖος, καρ-
ποφόρος καὶ πολλὰ εὐλογημένος ἀπὸ τὸν
οὐρανόν.

Ζοῦν ὅλοι Γερμανοὶ τόσον εὐτυχισμένα
καὶ χαρούμενα, ὅσον ἠμποροῦσαν νὰ ζοῦν
εἰς τὸν ὠραῖον καὶ καρποφόρον τόπον τῆς;

Ὅχι! Πολλὰ πράγματα ἠμποροῦσαν καὶ
εἴπρεπε νὰ εἶναι πολὺ διαφορετικὰ μερικοὶ
πλούσιοι καὶ σημαντικοὶ ζοῦν μὲ πολλὴν ἀ-
νάπαυσιν, ἀφθονίαν καὶ τρυφήν. ἐνῶ ὅχι ὀ-
λίγοι τίμιοι καὶ φιλόπονοι πολῖταις καὶ χω-
ριάνοὶ ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην, πλεροῦν
βαρῆ ἀσπίματα, καμνοῦν χρεῖα, καὶ τὸ
μεγαλύτερον περιγελοῦνται καὶ πειραζοῦν-
ται ἀπὸ τοὺς ὀνομαζομένους μεγαλοσι-
νοὺς καὶ σημαντικὰ ὑποκείμενα.

)*(19)*(

Πόθεν ὁμως ἐκατανύσσαμεν ἑμεῖς οἱ Γερμανοὶ εἰς τέτοιαν δυσυχίαν,

Ἐπειδὴ εἰς κάθε μικραύτικου τόπου κάθε Ἡγεμῶν ἔλκισε πολλὴν δύναμιν εἰς τοῦ λόγῳ του, καὶ ἔπειτα ὁ ἓνας ὑπήγαινε ἀριστερᾶ, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἠθέλε δεξιᾶ· τότε ἦλθεν ὁ πόλεμος εἰς τὸν τόπον, οἱ ξένοι ἐγύμνουσαν. ἔβαζαν μεγάλα δόσιματα ἐκατοκούςαν ἔς τὰ σπῆτια μας, καὶ μᾶς ἐπλάκωσε μεγάλη δυσυχία, ἐνῶ Ἑβραῖοι τοκογλύφοι καὶ παρασιτοὶ ἐγέμιζαν ταῖς σακκούλαις τῶν τοῦτο ὁμως ποτε δὲν θ' ἀκολουθοῦσεν, ἀν ἡ Γερμανία ἦτον πάντοτε ἕνα καὶ σύμφωνη.

Καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ Γερμανία ἀσύμφωνη;

Εἰς αὐτὴν γὴν σιγμὴν εἶναι ἀληθινὰ ἡσυχία, καὶ ὅλαις ἡ διαφοραῖς θ' αὐτελείουον, λέγουν, εἰς τὸ ἔξῃς εἰρηρικᾶ εἰς τὴν γερμανικὴν Δίαιταν.

Καὶ τί εἶναι ἡ Δίαιτα;

Εἶναι σύναξις ἀπὸ πρέσβεις καὶ ὑπηρετάς Ἡγεμόνων· ὅταν λοιπὸν εἰς αὐτὴν εἶναι

)*(20)*(

λόγος περί του κοινου καλου τῶν Γερμανῶν,
ὅτι τὰ πράγματα βραδίῳ πολλὰ ἀργά,
καί ὑποπτα, καί τίποτε δέν ἐμπαινει εἰς
πράξιν.

Οἱ νόμοι, ἡ δικαιοσύνη εἰς τί κατάστα-
σιν εἶναι εἰς τὴν Γερμανίαν;

Ἐδῶ ἔτσι, κ' ἐκεῖ ἀλλειῶς· ἐκεῖνος ὅπου
ἔχει δίκαιον εἰς ἓνα μικρὸν τόπον, ἔχει
ἀδίκον εἰς ἄλλου μεγαλόν.

Ἡ δὲ ἐλευθερία τοῦ τύπου καὶ τῆς
ὀμιλίας,

Πολλοὶ σημαντικοὶ καὶ πλούσιοι Κύριοι
δέν ὑποφέρουσι. καθὼς τὰ νυχτοπούλια,
τὸ φῶς, καὶ δέν σέργουν νὰ ἐμιλιῖται καὶ
νὰ καταλαβαίνεται ἡ ἀλήθεια.

Τὸ ἐμπόριον εἰς τί κατάστασιν εἶναι,

Ὅταν περναῖ τίποτε πρᾶγμα ἀπὸ ἓναν
μικροῦτσικον τόπον εἰς ἄλλον, πλερύνονται
πολλὰ τελῶνια καὶ δασίματα, καὶ τρεῖς ὥ-
ραις μακρὰν ἀπ' ἐδῶ περναῖ ἄλλο νόμισμα,
καὶ με' ἄλλα μέτρα μετροῦν.

)*(21)*(

Τὸ δὲ στρατιωτικόν.

Ἀρπάζονται ἀπὸ τὸ ἔργον τοὺς καὶ τὸ
ἀροτρον νεοὶ πολίταις καὶ χωρικοῖ, τοὺς
χώνουν εἰς πολυχρώμα φορέματα, καὶ δια-
μόνην διασκεδάσιν μερικῶν μεγαλωσιάνων
τοὺς μεταχειρίζονται κάμποσον θάυμα-
σια καὶ παράξενα· καὶ τὰ τέτοια πρέπει
να' τὰ πληροῦν ὁ τόπος.

—————(*)—————

Πῶς πρέπει ν' ἀρχίσωμεν διὰ να'
πηγαίνουν τὰ πράγματα
καλλίτερα.

—————

Λοιπὸν τί ἔπρεπε να' γένη, διὰ να' παύ-
σουν ὅλαις ἢ δυσυχίαις;

Ἡ Γερμανία ἔπρεπε να' ἦναι ἓνα καὶ
σύμφωνη ὅλου τοῦ Γερμανικὸν ἔθνος κα' ἔ-
χη τοὺς γνήσιους, ἐλεύθερα ἐκλεγμένους
Τοποτηρητὰς τοῦ οἱ Τοποτηρηταί του ἔ-
πειτα να' προσδιορίτου μίαν ἀνωτάτω ἐ-
ξουσίαν διὰ ὅλου τοῦ Γερμανικὸν Βασίλειον,

την ὁποῖαν καὶ ὑπακούουν καὶ Βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, καθὼς καὶ οἱ πολῖταις καὶ οἱ χωρῆακι.

Τί πρέπει τώρα νὰ κάμνη κάθε Γερμανὸς διὰ τὴν πατρίδα του,

Ὅ, τι ἔμπορεῖ μὲ τὸ ἔχειν του, μὲ τὸ ἀϊμα του, μὲ τὸ κορμὶ του καὶ μὲ τὴν ζωὴν του· δια νὰ γένη ὅπως τῶνται τὸ καλλίτερον, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὅπως συμπερεῖ ἐνὸσω του το ἢ μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς εὐταξίαν, ἢ συχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ νὰ μὴ δέν πρέπει νὰ χτυπήσῃ μὲ τὸν γροθον, καθὼς τὸ ἔκαμαν οἱ Φραντσεζοὶ· ἐπειδὴ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ πράγματα γίνονται χειρότερα, παρὰ ἢ ποῦ ἦταν πρῶτητερα, καὶ μάλιστα ὅταν εἰς τὸν λαὸν εὐρίσκονται πολλοὶ κακοὶ καὶ ἀχρεῖς, ὅπου ἀγαποῦν καλλίτερα γεματο ποῦγι, παρὰ ὅλην τὴν πατρίδα.

Καὶ τότε τί πρέπει νὰ κάμνη καθένας;

Καθε Γερμανὸς πρέπει πρῶτον ὁ ἴδιος νὰ εἶναι καλὸς καὶ τίμιος, πρέπει νὰ μεταχειρίζεται τὸν νοῦν του, καὶ νὰ διαλογίζεται πῶς τὰ πράγματα ἢ μποροῦν νὰ γένουν καλ.

λυτερά, ἔπειτα νά ὁμιλή με τόν γείτονα του
καί με τούς φίλους του· τότε με τόν καιρόν
ἴλοι οἱ τίμιοι καί με αἴσθησιν Γερμανοί θά
ἐνωθούνα να μεταξυ τους, καί τὰ πράγματα
θά πιασούν με εὐκολίαν τόν καλόν δρόμον
τούτο, ἡμπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ με πολλὰ με-
γάλην εὐκολίαν, ἐπειδὴ καί τήν σήμερον ἀ-
κόμη πολλαῖς χιλιάδες ἀνδρες ἀπ' ἑλληντῆν
Γερμανίαν καί ἀπ' ὅλαις ταῖς τάξαις εἶναι
σύμφωνοι εἰς τὰ κυριώτερα.

Ἀκόμη τί ἄλλο χρειάζεται;

Πρέπει καθένας νά ἐνεργῇ, ὥστε νά ἐκλε-
γούνται εἰς ταῖς συνέλευσαις τῶν ἐπαρχιῶν
ἀνδρες γενναῖοι καί με χαρακτήρα ἀληθι-
νά· εἰς αὐταῖς ταῖς συνέλευσαις ἀκολουθεῖ
ἕνα μέγαλον ἄδικο, διότι συχταίς ἐκατὸν
ἐγγενεῖς ἔχουν τόσαις ψήφαις, ὅσαις ἐκα-
τὸν χιλιάδαις πολῖταις καί χωριανοί, καί
τούτο δὲν εἶναι κυρίως γυναικῶν τοποτηρησις
τοῦ λαοῦ, πλὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον θά γενῆ·
ἔπειτα πρέπει νά κατορθωθῇ, ὥστε ὅλοι οἱ
Γερμανοί, μάλιστα οἱ νέοι νά γίνονται κατὰ
τὴν καρδίαν γενναῖοι καί τίμιοι, εἰς τὸν
νοῦν καθαροί καί νοσητικοί, καί ὡς τὸ σῶμα
ὕγιαις καί δυνατοί, καί ὅλοι οἱ Γερμανοί πρε-

)*(24)*(

παί πάντοτε να είναι σύμφωνοι και τὰ μένουσιν
σύμφωνοι· τούτο θέλει και ὁ πανάγαθος
Θεός, ἐπειδὴ ἔταν ἡρασθεν ἀσύμφωνοι ἦλ-
θαν εἰς τὸν τόπον μας οἱ Φραντσέζοι καὶ
Προύσοι, ἀρπαξάν κ' ἐρήμοναν, καὶ ὅλα τὰ
ὀσσίματα καὶ τελώνια, καὶ τὰ βάσινα, καὶ
ἡ δυστυχία εὐγίνονταν μεγαλήτερα καὶ μεγα-
λήτερα· διὰ τούτο πρέπει ὅλ' οἱ Γερμανοὶ
ν' ἀγαποῦνται ὡσάν ἀδελφία, καὶ νὰ μὴ
ἔχωρίζονται οἱ Αὐστριακοὶ, Προύσοι,
Γάλλοι, Σαξῶνες, Βυρτεμβεργέζοι· φθάνει
μόνον νὰ εἶναι καθένας γνήσιος καὶ καλὸς
Γερμανός.

Ἀλλ' ὅμως πάλιν οἱ Ἡγεμόνες πειραχθούν,
καὶ τὰ πράγματα ταραχθούν πάλιν εἰς τὴν
Γερμανίαν, τότε,

Αὐτὰ δὲν τὸ φοβούμεθα πλέον· οἱ Ἡγε-
μόνες ὑποσχέθησαν εἰς ὅλον τὸ Γερμανικόν
ἔθνος ὅλαις ταῖς διαφοραῖς των νὰ ταῖς
τελείουν ἐρηνικὰ καὶ ποτε οἱ Γερμανοὶ
δὲν θὰ γείνουν τόσου μωροὶ, τόσον ἀχρεῖ-
καὶ ποταποί; ὥστε νὰ κινηθούν καὶ ἀλλήν
φορὰν ὁ ἓνας κατὰ τοῦ ἀλλοῦ, ὡσάν πρό-
ῶπα εἰς τὸ μακελλεῖν. Ὁ Χριστὸς λέγει
Καθε βασιλείου, ὅποι' ἀσυμφωνήσῃ μετ' οὐ

)*(25)*(

ἐαυτὸν του ἐρημοῖεται, ἢ Πᾶσα βασι-
λεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐ-
ρημοῦται. Ἐὐαγ. κατ. Ματθ. Κεφ. ΙΒ'.

Ἔτσι λοιπὸν θεῶ ἐνεργοῦμε καὶ θεῶ ζού-
με με ἀγάπῃ καὶ ὁμόνοιαν καθένας ἄς
πράττῃ τὰ δίκαιον καὶ ἄς μὴ τρωμάῃ
κανέναν τότε ὁ πανάγαθος Θεὸς θεῶ κα-
μᾶς εὐλογῆσῃ, καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν θεῶ
ν' ἀνθίσουν. θεῶ ἀυξήσουν, καὶ θεῶ καρπο-
φορήσουν ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη, εὐ-
τυχία καὶ καλοζωία.

Τ Ε Λ Ο Σ.